

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN 2026-1102

13.10.2026

KREDITORFORENINGEN SA

Tvist

Omtvistet pengekrav –veivedlikehold– utenrettslige inkassokostnader.

Klager bestred et fakturakrav for vegvedlikehold og brøyting fra et veisameie før forfall. Til tross for innsigelsene ble kravet oversendt til inkasso, og inkassoforetaket krevde utenrettslige inkassokostnader. Klager anførte at kravet var omtvistet fordi han var utestengt fra veien og derfor ikke var betalingspliktig. Inkassoforetaket anførte at innsigelsene var grunnløse, og at det derfor var adgang til å iverksette inkasso. Klager fikk medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: Kr 700.

Saksfremstilling

Saken gjelder innfordring av fakturakrav fra [NN]vegen Sameie. Saken for Finansklagenemnda gjelder om det er grunnlag for klagers plikt til å betale utenrettslige inkassokostnader (inkassosalær).

Kravet til innfordring gjelder ubetalte faktura, datert 30.4.25. Kravet gjelder vegvedlikehold 4 % - 2025 og brøyting 2024-2025, totalt kr 3 825. Kravet forfalt til betaling 14.5.25.

Klager bestred kravet i brev til fordringshaver 5.5.25. Innsigelsen var blant annet begrunnet med at det ikke kunne kreves vedlikeholdskostnader når sameiet hadde truffet vedtak om utestengelse fra veien.

I brev av 9.5.25 tilbakeviste Sameiet klagers innsigelser. I brevet, som hadde overskriften VARSEL OM MULIG RETTSLIG OPPFØLGING – [NN]VEGEN SAMEIE, het det blant annet:

Sameiets krav bygger på vedtekter fastsatt av jordskifteretten, samt vedtak fattet på årsmøter og i styret, i tråd med regelverket for veglag og sameier.

Vegvedlikehold er utligning for drift og vedlikehold av fellesveien fastsettes årlig. For 2025 er totalutgiftene satt til kr 30 000,-. Din andel er fastsatt til 4 %, tilsvarende kr 1 200,-

Brøytekostnader fordeles likt mellom deltakerne i henhold til vedtak på årsmøtet 17.04.2025, hvor 21 deltakere er oppført. Din andel utgjør dermed kr 2 625. Totalt utestående beløp er dermed kr 3 825.

Dersom kravet ikke er betalt innen forfall 14.05.2025, vil styret vurdere å bringe saken inn for forliksrådet, med krav om utestående beløp samt eventuelle påløpte kostnader i saken.

Vi gjør oppmerksom på at dersom du fortsatt bestrider kravet, bør dette dokumenteres konkret med henvisning til relevante forhold eller rettsgrunnlag, slik at det kan vurderes før eventuell oversendelse til forliksrådet.

Klager kontaktet fordringshaver 13.5.25. Han forklarte at han ikke fikk åpnet tilsendte dokumenter og ba om at de ble sendt i format han kunne åpne (pdf) «så skal jeg utdype for deg».

Sameiet sendte betalingspåminnelse 21.5.25. Inkassovarsel ble sendt 27.5.25.

Betalingsoppfordring, tillagt utenrettslige inkassokostnader med kr 700, ble sendt 24.6.25.

Klager har anført at kravet er omtvistet. Veistyret vedtok i 2023 å stenge veien for klager, og han anfører derfor at han verken bruker eller belaster veien. På denne bakgrunn mener klager at han ikke er forpliktet til å betale for vedlikehold eller brøyting. Klager opplyser at han har protestert mot kravet ved flere anledninger, senest 4.6.25.

Inkassoforetaket har anført at klagers innsigelser er grunnløse, og at det derfor var adgang til å iverksette inkasso. Foretaket anfører at klagers innsigelser i realiteten retter seg mot jordskifterettens vedtak av 20.11.07. Ankefristen for vedtaket er utløpt, og det er ikke fremsatt krav om nytt jordskifte.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Hovedspørsmålet i saken er, slik sekretariatet ser det, om saken skulle vært behandlet som en tvistesak eller om det var korrekt å behandle den som en inkassosak slik inkassoforetaket har gjort.

Inkassoloven § 1 første ledd første og andre setning lyder slik:

Loven gjelder inndriving av forfalte pengekrav. Rettshjelp ved omtvistede pengekrav regnes ikke som inndriving.

Lovens virkeområde, inndriving, avgrenses med andre ord mot rettshjelp ved omtvistede pengekrav.

I Ot.prp. nr. 2 (1987-1988) s. 100-101 utdypes dette nærmere.

[Det er] inndriving som vil gå inn under inkassoloven. I dette ligger at formålet med det som foretas må være at fordringshaveren får dekket sitt tilgodehavende fra skyldneren, enten dette skjer ved å motivere skyldneren til frivillig betaling, eller det skjer gjennom tvangsfullbyrdelse. Saken må m.a.o. gripes an som det som ofte er kalt en "inkassosak". Dersom et tiltak overfor skyldneren ikke først og fremst har et inndrivingsformål, er en utenfor lovens virkeområde, selv om tiltaket kan bevirke at fordringen innfris.

Praktisk sett betyr dette at lovens virkeområde avgrenses mot rettshjelp ved omtvistede og tvilsomme pengekrav. Dersom hovedformålet med den rettshjelpen som ytes er å få fastlagt et pengekravs eksistens og omfang, vil inkassoloven ikke komme til anvendelse, selv om konsekvensen av å få klarhet i kravets rettmessighet ofte blir at fordringen betales.

På samme sted uttalte departementet følgende:

Hvor det foreligger et tvilsomt eller bestridt pengekrav, men saken likevel gripes an som en «inkassosak», vil forholdet likevel gå inn under inkassoloven § 1.

Uttalelsene innebærer, slik nemnda har tolket uttalelsen, at alle tvister om et kravs berettigelse eller størrelse faller utenfor lovens område, og at det er uten betydning for dette spørsmålet om inkassoforetaket har grepet saken an som en inkassosak. Det avgjørende er hva tvisten objektivt dreier seg om.

Kravet i denne saken gjelder klagers andel av kostnader til vedlikehold og snøbrøyting av [NN]vegen. Vedtekter som regulerer kostnadsfordelingen mellom sameierene ble behandlet i jordskifterettsmøte 20.11.07.

Det følger av inkassoloven § 10 første ledd, at «forhold som gir grunn til tvil om kravet er rettmessig skal være vurdert før en betalingsoppfordring sendes». Inkassoforetakene plikter altså å foreta en selvstendig vurdering av alle krav som mottas til inndriving og har, slik flertallet i nemndavgjørelse FinKN 2025-1132, en selvstendig plikt til å vurdere kravets rettmessighet, jf. blant annet Oslo tingretts avgjørelse, inntatt i TOSLO-2005-84212.

For at inkassoforetaket skal kunne foreta en slik vurdering er det avhengig av at fordringshaveren opplyser om forhold i saken som kan være av interesse for vurderingen. Unnlater

fordringshaveren å opplyse om slike forhold, vil unnlatelsen kunne føre til at skyldnerens erstatningsplikt faller bort, fordi fordringshaveren identifiseres med inkassator.

Det fremgår av dokumentene i saken at det i alle fall fra februar 2022 har vært tvist mellom klager og veilaget om grunnlaget for kostnader til vedlikehold og snøbrøyting. Uenigheten knytter seg blant annet til om det er utført vedlikehold og brøyting i henhold til veilagets vedtekter. Klager har lagt frem dokumentasjon som underbygger et langvarig og høyt konfliktnivå mellom partene, herunder brev fra veilaget datert 28.5.23 og 8.12.24 «Vedtak om kjøreforbud på [NN]vegen». Det fremgikk av disse at klager er ilagt kjøreforbud fra og med 25.3.25 og til utestående beløp (per 8.12.24 kr 20 697) er betalt. Slik nemnda oppfatter saken, har klager ikke betalt, men opprettholdt sine innsigelser.

Klager har i tilknytning til kravet i nærværende sak anført at hen ikke kan kreves for kostnader knyttet til vedlikehold og snøbrøyting på en vei fordringshaver har ilagt klager kjøreforbud.

I avgjørelse FinKN 2025-1132, der klager fikk medhold, uttalte nemndas flertall følgende:

Etter flertallets syn viste e-post utvekslingen allerede i januar 2025 mellom klager og hans forsikringsforetak at partene var uenige om premiens størrelse. Uenigheten var så stor at klager valgte å si opp alle sine forsikringer. En naturlig konsekvens av uenigheten var, slik flertallet ser det, at den mest sannsynlig også ville omfatte kravet i slutfakturaen som var basert på premieøkningen. Dette kom uansett klart frem i klagers skriv til namsmannen.

Nemnda er av den oppfatning at innsigelsen klart er rettet mot kravets eksistens, og dermed faller inn under inkassoloven § 1. Vi legger i denne forbindelse til at det synes som om fordringshaver selv hadde gjort denne vurderingen, i det det ble varslet om mulig rettslig pågang, dersom kravet ikke ble betalt innen fakturaforfall. Kravet ble ikke betalt innen forfall.

Etter dette har nemnda kommet til at klager må få medhold i klagen, og vi ber innklagede ta nemndas vurdering til følge.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Klager gis medhold.

Ved behandlingen deltok Erling J. Hjelmeng (leder), Marte Charlotte Knudsen (bransjerepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).